YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
14 päivänä heinäkuuta 1976 *

Yhdistetyissä asioissa 3/76, 4/76 ja 6/76,

jotka Arrondissementsrechtbank te Zwolle (asiat 3/76 ja 4/76) ja Arrondissementsrechtbank te Alkmaar (asia 6/76) (alioikeuksia) ovat saattaneet ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen näissä kansallisissa tuomioistuimissa vireillä olevissa rikosasioissa, joissa vastaajina ovat

Cornelis Kramer (asia 3/76),

Henrik van den Berg (asia 4/76),

Vennootschap onder Firma (avoin yhtiö) **Kramer en Bais** (asia 6/76),

ennakkoratkaisun mainitun perustamissopimuksen 30, 31, 34 ja 38–47 artiklan tulkinnasta, liittymisehtoja ja perustamissopimusten mukautuksia koskevan asiakirjan 102 artiklan tulkinnasta sekä kalatalousalan yhteisen rakennepolitiikan perustamisesta 20 päivänä lokakuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen N:o 2141/70 (EYVL L 236, s. 1) ja kalastustuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä lokakuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen N:o 2142/70 (EYVL L 236, s. 5) tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti R. Lecourt, jaostojen puheenjohtajat H. Kutscher ja A. O'Keeffe sekä tuomarit J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, M. Sørensen ja F. Capotorti,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

julkisasiamies: A. Trabucchi,
kirjaaja: A. Van Houtte,

on antanut seuraavan

tuomion

Perustelut

1 Arrondissementsrechtbank te Zwolle on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 24.12.1975 tekemällään päätöksellä (asiat 3/76 ja 4/76) ja Arrondissementsrechtbank te Alkmaar (alioikeus) on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 2.1.1976 tekemällään päätöksellä (asia 6/76), jotka ovat saapuneet yhteisöjen tuomioistuimeen 12. ja 23.1.1976, ETY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla useita ennakkoratkaisukysymyksiä, jotka koskevat perustamissopimuksen 30, 31, 34 ja 38–47 artiklan tulkintaa, liittymisehtoja ja perustamissopimusten mukautuksia koskevan asiakirjan (jäljempänä liittymisasiakirja) 102 artiklan tulkintaa sekä kalatalousalan yhteisen rakennepolitiikan perustamisesta 20 päivänä lokakuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen N:o 2141/70 (EYVL L 236, s. 1) ja kalastustuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä lokakuuta 1970 annetun neuvoston asetuksen N:o 2142/70 (EYVL L 236, s. 5) tulkintaa.

2 Nämä kysymykset on esitetty alankomaalaisia kalastajia vastaan käydyn rikosoikeudenkäynnin yhteydessä. Kalastajia syytetään Alankomaiden viranomaisten vuonna 1975 antamien määräysten rikkomisesta toukokuussa tai elokuussa 1975. Määräyksillä oli tarkoitus varmistaa Koillis-Atlantin kielikampela- ja kampelakantojen säilyminen.

3 Määräykset annettiin täytäntöönpantaessa niitä sitoumuksia, jotka Alankomaat oli tehnyt 24 päivänä tammikuuta 1959 Lontoossa allekirjoitetun Koillis-Atlantin kalastusyleissopimuksen yhteydessä. Yleissopimuksen tarkoituksena on "turvata sopimusvaltioille tärkeän Koillis-Atlantin ja sen naapurivesien kalakannan säilyminen sekä kalastuksen järkevä toteuttaminen". ETY:n nykyiset jäsenvaltiot, lukuun ottamatta Italiaa ja Luxemburgin suurherttuakuntaa, sekä seitsemän muuta valtiota ovat osapuolina yleissopimuksessa.

4 Yleissopimuksen 7 artiklan 1 kappaleen a–f kohdassa määrätään, että Koillis-Atlantin kalastuskomissio, joka on yleissopimuksessa perustettu sopimusvaltioiden yhteiseksi toimielimeksi, voi antaa sopimusvaltioille suosituksia toimenpiteistä erinäisten yleissopimuksen mukaisten päämäärien saavuttamiseksi.

5 Yleissopimuksen 7 artiklan 1 kappaleeseen lisättiin 7 artiklan 2 kappaleessa määrätyn menettelyn mukaisesti toukokuussa 1970 tehdyllä päätöksellä, joka tuli voimaan 4.6.1974, g ja h kohta, joissa annetaan mainitulle komissiolle oikeus antaa suosituksia toimenpiteistä toisaalta kokonaissaaliin ja kalastustoiminnan määrän ja toisaalta saaliin ja toiminnan jakautumisen säätelemiseksi sopimuspuolten välillä määrättynä ajanjaksona.

6 Yleissopimuksen 8 artiklan mukaisesti sopimusvaltioiden on noudatettava tällaisia suosituksia, jos läsnäolevat ja äänestykseen osallistuvat valtuuskunnat ovat hyväksyneet ne kahden kolmanneksen enemmistöllä. Sopimusvaltiot voivat kuitenkin vapautua noudattamasta suositusta esittämällä sitä koskevan vastalauseen määräajassa.

7 Komissio on antanut 7 artiklan 1 kappaleen g ja h kohdan mukaisesti suosituksen, joka koskee kielikampeloiden ja kampeloiden kalastusta yleissopimukseen kuuluvalla merialueella. Suosituksesta tuli sitova edellä mainitun 8 artiklan mukaisesti marraskuussa 1974, ja siihen sisältyi kokonaissaaliskiintiöiden vahvistaminen vuodelle 1975 ja niiden jakaminen sopimusvaltioiden välillä sekä kielto tietyn vetoisuuden ja tehon ylittävien alusten osalta harjoittaa kalastusta 12 meripeninkulman rannikkovyöhykkeellä.

8 Pääasiassa vastaajina olevia kalastajia syytetään siitä, että he ovat rikkoneet Alankomaiden lainsäädäntöä, joka on annettu tämän suosituksen täytäntöönpanemiseksi ja jossa kielletään tiettynä ajanjaksona:

- tuomasta maihin aluksilla, joilla on tietyt rekisterinumerot, sellaista määrää kielikampeloita, joka ylittää määrätyn ylärajan,

- harjoittamasta kielikampeloiden ja kampeloiden kalastusta mainitulla 12 meripeninkulman vyöhykkeellä tietyn vetoisuuden ja tehon ylittävillä aluksilla.

9 Kansalliset tuomioistuimet kysyvät yhteisöjen tuomioistuimelta kolmella ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti seuraavaa:

- Onko ainoastaan yhteisöllä toimivalta tehdä edellä kuvailtuja sitoumuksia kansainvälisesti?

- Ovatko yhteisön sisällä kansalliset toimenpiteet, kuten Alankomaiden toteuttamat toimenpiteet, joista käytetään jäljempänä ilmaisua "saaliskiintiöiden vahvistaminen", yhteensoveltuvia yhteisön oikeuden kanssa, kun asiaa tarkastellaan siltä kannalta, miten toimivalta jakautuu yhteisön ja jäsenvaltioiden välillä, tai siltä kannalta, että on kiellettyä vaarantaa yhteisön kalastuslainsäädännön tavoitteet tai toiminta, tai siltä kannalta, että jäsenvaltioiden välisessä kaupassa on kiellettyä toteuttaa toimenpiteitä, jotka ovat vaikutukseltaan määrällisiä rajoituksia vastaavia?

10 Neljännellä kysymyksellä halutaan selvittää, ovatko perustamissopimuksen 30, 31 ja 34 artikla, joissa ilmaistaan viimeksi mainittu kielto, sellaisenaan sovellettavia jäsenvaltioissa.

11 Kysymyksiä on tarkasteltava edellä esitetyssä järjestyksessä.

I - Yhteisön ja jäsenvaltioiden toimivalta ulkosuhteissa

12 Kansallisten tuomioistuinten toinen kysymys koskee toimivaltaa tehdä sopimuksia.

13 On kuitenkin täsmennettävä, että riidanalaiset kansalliset toimenpiteet on toteutettu kalastuskomission sitovasta suosituksesta eli kansainvälisen toimielimen toimenpiteestä johtuvien velvoitteiden täyttämiseksi.

14 Sen vuoksi tämän kysymyksen on katsottava tarkoittavan yhteisön ja jäsenvaltioiden toimivaltaa saaliskiintiöiden vahvistamisessa, tällaisen toimielimen päätösten valmisteluun osallistumisessa ja kansainvälisten sitoumusten tekemisessä tässä yhteydessä.

15 1) Kansallisille tuomioistuimille vastaamiseksi on ensin tutkittava, onko yhteisöllä toimivaltaa tehdä tällaisia kansainvälisiä sitoumuksia.

16 Koska perustamissopimuksessa ei ole erityisiä määräyksiä, joilla yhteisölle annettaisiin oikeus tehdä kansainvälisiä sitoumuksia meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisen alalla, on tarkasteltava yhteisön ulkosuhteita koskevan yhteisön oikeuden yleistä systematiikkaa.

17 Perustamissopimuksen 210 artiklassa määrätään, että "yhteisö on oikeushenkilö".

18 Tällä määräyksellä, joka on perustamissopimuksen kuudennen osan "yleiset määräykset ja loppumääräykset" alussa, tarkoitetaan sitä, että yhteisöllä on kelpoisuus tehdä kansainvälisiä sitoumuksia perustamissopimuksen ensimmäisessä osassa, jota kuudes osa täydentää, määriteltyjen tavoitteiden rajoissa.

19 Selvitettäessä yksittäisessä tapauksessa, onko yhteisöllä toimivalta tehdä kansainvälisiä sitoumuksia, on otettava huomioon yhteisön oikeuden järjestelmä ja sen aineelliset säännökset ja määräykset.

20 Tällainen toimivalta ei johdu yksinomaan perustamissopimuksella nimenomaisesti annetusta toimivallasta, vaan se voidaan myös johtaa perustamissopimuksen muista määräyksistä, liittymisasiakirjasta tai yhteisön toimielinten näiden määräysten perusteella antamista säädöksistä.

21 Perustamissopimuksen 3 artiklan d alakohdan mukaisesti erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan toteuttaminen on yksi yhteisön tavoitteista.

22 Perustamissopimuksen 38 artiklan 3 kohdan ja liitteen II määräysten mukaisesti kalataloustuotteisiin sovelletaan maataloutta koskevia 39–46 artiklan määräyksiä.

23 Perustamissopimuksen 39 artiklassa ilmaistaan, että yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteina on muun muassa varmistaa maataloustuotannon järkiperäinen kehittäminen ja varmistaa tarvikkeiden saatavuus.

24 Perustamissopimuksen 40 artiklan kolmen ensimmäisen kohdan määräysten mukaisesti yhteisö toteuttaa viimeistään siirtymäkauden lopussa yhteisen maatalouden markkinajärjestelyn, johon voi sisältyä kaikki tarvittavat toimenpiteet 39 artiklassa määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

25 Tässä tarkoituksessa 43 artiklan 2 kohdassa neuvostolle annetaan valtuudet ja sille asetetaan velvollisuus antaa asetuksia ja direktiivejä sekä tehdä päätöksiä.

26 Neuvosto on antanut edellä tarkoitetut asetukset N:o 2141/70 ja N:o 2142/70 erityisesti perustamissopimuksen 43 artiklan nojalla.

27 Asetuksen N:o 2141/70 1 artiklasta käy ilmi, että asetuksella perustetun yhteisen rakennepolitiikan tavoitteena on muun muassa "suosia meren ja sisävesien elollisten luonnonvarojen järkiperäistä hyväksikäyttöä".

28 Asetuksen neljännen johdantokappaleen mukaisesti "on voitava toteuttaa yhteisön toimenpiteitä kyseisillä vesillä olevien kalavarojen suojelemiseksi". Samaan asiaan kiinnitetään huomiota myös asetuksen N:o 2142/70 viimeistä edellisessä johdantokappaleessa. Siten neuvostolla on oikeus sellaisissa tapauksissa, joissa "kalastuksen harjoittaminen 2 artiklassa tarkoitetuilla jäsenvaltioiden merialueilla" (eli niiden suvereniteettiin tai lainkäyttövaltaan kuuluvilla alueilla) "altistaa eräät niiden kalavarat liiallisesta hyväksikäytöstä johtuville vaaroille", "päättää toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen kalavarojen säilyttämiseksi".

29 Liittymisasiakirjan 102 artiklassa määrätään, että viimeistään kuudennesta liittymisen jälkeisestä vuodesta alkaen neuvosto "vahvistaa kalastuksen harjoittamisen ehdot varmistaakseen kalavesien suojelun ja meren elollisten luonnonvarojen säilyttämisen".

30 Näistä säännöksistä ja määräyksistä johtuu, että yhteisöllä on yhteisön sisällä valtuudet toteuttaa kaikki toimenpiteet, joiden tarkoituksena on meren elollisten luonnonvarojen säilyttäminen, kuten saaliskiintiöiden vahvistaminen ja niiden jakaminen jäsenvaltioiden välillä.

31 On tarkennettava, että vaikka asetuksen N:o 2141/70 5 artiklaa sovelletaan ainoastaan maantieteellisesti rajoitetulla kalastusvyöhykkeellä, liittymisasiakirjan 102 artiklasta, mainitun asetuksen 1 artiklasta ja asian luonteesta johtuu, että yhteisön asiallinen lainsäädäntövalta ulottuu myös kalastukseen aavalla merellä, jos jäsenvaltioilla on kansainvälisen oikeuden nojalla samanlainen toimivalta.

32 Meren elollisten luonnonvarojen säilyttäminen voidaan varmistaa tehokkaasti ja tasapuolisesti ainoastaan sääntelyllä, joka on sitovaa kaikkien niiden valtioiden osalta, joita asia koskee, mukaan lukien kolmannet maat.

33 Näin ollen yhteisön oikeudessa vahvistetuista yhteisön toimielinten velvollisuuksista ja valtuuksista yhteisön sisäisissä asioissa johtuu, että yhteisö on toimivaltainen tekemään kansainvälisiä sitoumuksia meren luonnonvarojen säilyttämiseksi.

34 2) Kun yhteisöllä on todettu olevan toimivalta asiassa, on vielä tutkittava, ovatko yhteisön toimielimet hoitaneet tehokkaasti yleissopimuksen sekä sen yhteydessä tehtyjen päätösten mukaiset tehtävät ja velvoitteet.

35 Tässä yhteydessä on muistettava, että mitään lopullista ei tehty tämän yleissopimuksen perusteella, koska se tehtiin aikana, jolloin yhteisö ei ollut vielä antanut määräyksiä merikalastusalan sääntelemiseksi.

36 Yleissopimuksessa sovitun päätöksentekomenettelyn mahdollisesta mukauttamisesta, lukuun ottamatta yhteisön itsensä tai sen jäsenvaltioiden toimintaa, on neuvoteltava muiden sopimuspuolten kanssa.

37 Toisaalta yhteisössä voimaan saatetuissa säädöksissä säädetään ainoastaan yhteisön toimielinten mahdollisuudesta toteuttaa samanlaisia toimenpiteitä, joita asianomaiset jäsenvaltiot ovat sitoutuneet toteuttamaan ja ovat jo toteuttaneet yleissopimuksen perusteella. Tähän mennessä toimielimet eivät ole käyttäneet tätä mahdollisuutta.

38 Tämä tilanne on liittymisasiakirjan 102 artiklan perustana, ja tässä artiklassa käsitellään kalavesien suojelua sekä meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä yleisen ratkaisun löytämiseksi, mihin uudet jäsenvaltiot, joille kalatalousala on niiden maantieteellisen sijainnin vuoksi erittäin tärkeä, osallistuvat.

39 Koska yhteisö ei vielä ollut täysin hoitanut tehtäviään asiassa, esitettyihin kysymyksiin on siksi vastattava, että kansallisissa tuomioistuimissa käsiteltävien asioiden tosiseikkojen tapahtumisaikana jäsenvaltioilla oli valtuudet hyväksyä Koillis-Atlantin kalastusyleissopimuksen yhteydessä sitoumuksia, jotka koskivat meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä, ja siten niillä oli oikeus varmistaa sitoumusten soveltaminen alueella, joka kuuluu niiden lainkäyttövaltaan.

40 Toisaalta on kuitenkin tarkennettava, että tämä jäsenvaltioiden toimivalta liittyi siirtymäkauteen ja että asianomaisia jäsenvaltioita sitovat nyt yhteisön velvoitteet neuvotteluissa, joita ne käyvät yleissopimuksen ja muiden vastaavien sopimusten yhteydessä.

41 Edellä tarkoitetun siirtymäkauden toimivallan osalta edellä olevista huomioista johtuu, että siirtymäkausi päättyy "viimeistään kuudennesta liittymisen jälkeisestä vuodesta alkaen", jolloin neuvoston on ollut toteutettava toimenpiteet meren luonnonvarojen säilyttämiseksi liittymisasiakirjan 102 artiklan velvoitteen mukaisesti.

42 Asianomaisten jäsenvaltioiden nykyisten velvoitteiden osalta on ensiksi korostettava, että perustamissopimuksen 5 artiklan mukaan "jäsenvaltiot toteuttavat kaikki yleis- ja erityistoimenpiteet, jotka ovat aiheellisia tästä sopimuksesta tai yhteisön toimielinten säädöksistä johtuvien velvoitteiden täyttämisen varmistamiseksi" ja "helpottavat yhteisön päämäärän toteuttamista".

43 Perustamissopimuksen 116 artiklan mukaan "siirtymäkauden päättymisestä jäsenvaltiot hoitavat yksinomaan yhteisellä toiminnalla yhteismarkkinoiden kannalta erityisen tärkeitä asioita sellaisissa kansainvälisissä järjestöissä, jotka ovat luonteeltaan taloudellisia". Komissio tekee ehdotuksia tässä tarkoituksessa neuvostolle, joka on velvollinen antamaan ratkaisun ehdotuksista.

44 Näistä seikoista johtuu, että yleissopimuksen ja muiden vastaavien sopimusten osapuolina olevat jäsenvaltiot eivät saa tehdä näiden sopimusten yhteydessä sitoumuksia, jotka voisivat haitata yhteisöä liittymisasiakirjan 102 artiklassa sille määrätyn päämäärän saavuttamisessa, ja ne ovat myös velvollisia harjoittamaan yhteistä toimintaa kalastuskomissiossa.

45 Lisäksi tästä seuraa, että kun yhteisön toimielimet aloittavat menettelyn mainitun 102 artiklan määräysten täytäntöönpanemiseksi ja viimeistään kyseisessä artiklassa asetetussa määräajassa, nämä toimielimet ja jäsenvaltiot ovat velvollisia käyttämään kaikkia käytettävissään olevia oikeudellisia ja poliittisia keinoja varmistaakseen, että yhteisö osallistuu yleissopimukseen ja muihin vastaaviin sopimuksiin.

II – Jäsenvaltioiden sisäinen toimivalta vahvistaa saaliskiintiöitä

46 Sen selvittämiseksi, ovatko Alankomaiden toteuttamien toimenpiteiden kaltaiset toimenpiteet yhteensoveltumattomia yhteisön oikeuden kanssa, on tutkittava, vaarantavatko ne asetuksilla N:o 2141/70 ja N:o 2142/70 perustetun järjestelmän tavoitteet ja toiminnan ja ovatko ne määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpide yhteisön sisäisessä kaupassa.

47 1) Ensimmäisen kysymyksen osalta on muistettava, että mainituissa asetuksissa säädetään ja liittymisasiakirjan 102 artiklassa määrätään vastaavien toimenpiteiden toteuttamisesta.

48 Lisäksi tämän asian vireilletulon jälkeen antamansa asetuksen N:o 811/76 mukaan neuvosto on nimenomaisesti sallinut jäsenvaltioiden "rajoittaa kalastuslaivastojensa saaliita". Näin tehdessään se ei ole pitänyt tarpeellisena asetuksissa N:o 2141/70 ja N:o 2142/70 vahvistettujen rakennepolitiikkaa ja markkinajärjestelyä koskevien sääntöjen muuttamista.

49 Toimenpiteet kalasaaliiden rajoittamiseksi ja mahdollisuus toteuttaa tällaisia toimenpiteitä ovat tämän vuoksi olennainen osa mainituilla asetuksilla perustettua kokonaisjärjestelmää.

50 Tällaiset toimenpiteet saattavat vaikuttaa kyseisen järjestelmän muiden osien toimintaan, erityisesti sen hintajärjestelmään. Tällaista itse yhteisön lainsäädännössä alusta alkaen hyväksyttyä vaikutusta ei kuitenkaan voida rinnastaa sellaisten kansallisten toimenpiteiden häiritseviin ja yhteisön oikeuden vastaisiin vaikutuksiin, jotka eivät ole yhteisön lainsäädännön tavoitteiden mukaisia.

51 Yhteinen markkinajärjestely velvoittaa jäsenvaltiot valvomaan saalismäärien rajoittamisen toteuttamista siten, että se vaikuttaa niin vähän kuin mahdollista tämän järjestelyn toimintaan.

52 Kansallisille tuomioistuimille on siis vastattava, että toteuttamalla toimenpiteitä, joihin sisältyy kalastuksen rajoittaminen meren luonnonvarojen säilyttämiseksi, jäsenvaltio ei vaaranna asetuksilla N:o 2141/70 ja N:o 2142/70 perustetun järjestelyn tavoitteita tai toimintaa.

53 2) Sen selvittämiseksi, ovatko Alankomaiden toteuttamien toimenpiteiden kaltaiset toimenpiteet kiellettyjä sen vuoksi, että niillä on vastaava vaikutus kuin määrällisellä rajoituksella, on huomattava, että asetuksen N:o 2142/70 säännöksissä ei ole nimenomaisesti tällaista kieltoa yhteisön sisäisen kaupankäynnin osalta.

54 Perustamissopimuksen 38–46 artiklan ja 8 artiklan 7 kohdan määräyksistä kuitenkin johtuu, että tämä kielto syntyy ilman eri toimenpiteitä viimeistään siirtymäkauden päätyttyä perustamissopimuksen määräyksistä, kuten asetuksen N:o 2142/70 20. johdantokappaleessa painotetaan.

55 Kansallinen lainsäädäntö, joka näissä asioissa on riidanalaista ja perustamissopimuksen 30 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa asetettu kielto koskevat taloudellisen toiminnan eri vaiheita eli ensiksi mainittu tuotantoa ja jälkimmäiset kaupan pitämistä.

56 Vastaus kysymykseen, haittaako maataloustuotannon rajoittamista koskeva toimenpide jäsenvaltioiden välistä kauppaa, riippuu kyseisen alan yhteisön peruslainsäädännössä perustetusta kokonaisjärjestelmästä ja tämän lainsäädännön tavoitteista.

57 Tältä osin on otettava huomioon kyseisen tuotteen, tässä tapauksessa kalan, "tuotannon" luonne ja edellytykset.

58 Toimenpiteillä, jotka on toteutettu meren luonnonvarojen säilyttämiseksi saaliskiintiöitä vahvistamalla ja kalastusta rajoittamalla ja jotka vähentävät "tuotantoa" lyhyellä aikavälillä, on tarkoituksena nimenomaan välttää sellainen tilanne, jossa tämä "tuotanto" vähenee niin paljon, että toimitukset kuluttajille vaarantuvat merkittävästi.

59 Sen vuoksi, että tällaiset toimenpiteet aiheuttavat lyhyellä aikavälillä kyseisten jäsenvaltioiden keskinäisen kaupan määrän vähenemisen, niitä ei voida luokitella perustamissopimuksessa kiellettyihin toimenpiteisiin, sillä määräävä seikka asiassa on se, että pitkällä aikavälillä nämä toimenpiteet ovat tarpeen kalastuksen parhaan mahdollisen ja kestävän tuoton varmistamiseksi.

60 Arrondissementsrechtbank te Zwollelle ja Arrondissementsrechtbank te Alkmaarille on vastattava, että kansalliset toimenpiteet, joihin sisältyy kalastuksen rajoittaminen meren luonnonvarojen säilyttämiseksi, eivät ole perustamissopimuksen 30 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa kiellettyjä määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä yhteisön sisäisessä kaupassa.

61 Neljänteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

62/63 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Ison-Britannian, Tanskan, Italian ja Alankomaiden hallituksille sekä Euroopan yhteisöjen neuvostolle ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä

korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikuluista.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Arrondissementsrechtbank te Zwollen 24.12.1975 tekemällään päätöksellä ja Arrondissementsrechtbank te Alkmaarin 2.1.1975 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Kansallisissa tuomioistuimissa käsiteltävinä olevien asioiden tosiseikkojen tapahtumisaikana jäsenvaltioilla oli valtuudet tehdä Koillis-Atlantin kalastusyleissopimuksen yhteydessä sitoumuksia, jotka koskivat meren elollisten luonnonvarojen säilyttämistä ja siten niillä oli oikeus varmistaa sitoumusten soveltaminen alueella, joka kuuluu niiden lainkäyttövaltaan.**

2) **Jäsenvaltio ei vaaranna asetuksilla N:o 2141/70 ja N:o 2142/70 perustetun järjestelmän tavoitteita tai toimintaa, jos se toteuttaa toimenpiteitä kalastuksen rajoittamiseksi säilyttääkseen meren luonnonvarat.**

3) **Tällaiset toimenpiteet eivät ole perustamissopimuksen 30 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa kiellettyjä määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavia toimenpiteitä yhteisön sisäisessä kaupassa.**

Lecourt Kutscher O'Keeffe

Mertens de Wilmars Pescatore Sørensen Capotorti

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä heinäkuuta 1976.

A. Van Houtte
kirjaaja

R. Lecourt
presidentti